



NEFRET EDİYORUM SEN DEN EY BATI!

Sadullah AYDIN

Sevmiyorum seni, senin her şeyinden tiksiniyorum, varlığın bende nefret uyandırıyor! Çünkü adı iyi olan ne varsa hepsinin düşmanısın. Gittiğin yere kendinle beraber zulmü götürüyorsun; adaletsizliği, talanı, yıkımı, ölümü, sömürüyü, despotizmi götürüyorsun. Varlığınla baharları kışa, kara kışa çeviriyorsun.

Ey demokrasi, özgürlük, insan hakları, medeniyet maskesine bürünmüş canavar, ne verdin sen insanlığa, ne verebildin? Mutsuzluktan, karamsarlıktan, her türlü cinsi ve ahlaki sapkınlıktan, intihardan, açlık ve yoksulluktan, bencillikten, inançsızlıktan başka ne verebildin?

Hangi suçunu sayayım ki? Halklara karşı işlediğin suçlarından mı, yoksa cennet gibi dünyaya, bir beton ve demir yığınının çevirdiğin o güzelim doğaya karşı işlediğin suçlardan mı bahsedeyim... Suç dosyan o kadar kabarık ki.

Seni nasıl anlatsam bilemiyorum, her tarfından suç, cinayet, vahşet akıyor! Bosna'da, Srebrenica'da kadın, çocuk, ihtiyar, hasta tam sekiz bin savunmasız, masum insanı Sırp kasaplarına kurban etmeleri için hediye eden sen değil miydin? Senin neden olduğun, doymak bilmez sömürü hırsının neden olduğu savaştan, ölümden kaçan mazlum kadın ve çocukların, bebeklerin içinde bulunduğu botları, sandalları sırtarak batıran, o masum yavruların azgın okyanus tarafından yutulmasını sevinçli gözlerle seyreden vahşiler senin çocukların değil miydiler?

Senin uygarlığın kan uygarlığıdır ey barbar Batı, ey vahşi Avrupa! Cennet gibi vatanlarını işgal edip soykırımdan geçirdiğin, kafataslarından dağlar yaptığın, kafa derilerini soyup süs diye evine astığın, aşığıldadığın, hayvandan saydığın, kamplarda yaşamaya mahkûm ettiğin, asimilasyona uğrattığın o özgür yer-

ettiğin, asimilasyona uğrattığın o özgür yerlilerin, onur sahibi kırk milyon Kızılderili'nin acıklı feryadı asırlar geçmesine rağmen yürekleri kanatmaya devam ediyor.

Ya Demokrasi ve özgürlük adına işgal ettiğin İslam toprakları, fitneye ve iç savaşa düşürdüğün ülkeler; dünya neler çekiyor senden, varlığın nasıl da bir karabasan olmuş halkların gözünde. Al sana Çeçenistan, Somali, Sudan, Mısır, Afganistan, Irak, Suriye, Keşmir, Pakistan, Kürdistan, Libya, Filistin, Yemen ve daha niceleri... Nerede elin varsa orda kan, zulüm, sömürü, yoksulluk, ifsat, fitne, acı ve mutsuzluk var!

Sadece bunlar mı? Ahlakı da mahvettin sen, aileyi, nesilleri, halkların geleceğini yokluğa mahkûm ettin.

Kendine bile insafın yok! Bak kendine, yurt edindiğin topraklara, sahip olduğun nesillere, evlatlarına... Yetiştirdiğin nesiller kendi nefislerine tapınmaktan başka bir şey bilmeyen zavallı robotlara döndüler. Ruhsuz, ahlaksız, maneviyatsız, sevgisiz, acımasız, bencil birer robot...

Ya yurt edindiğin topraklar... Allah'ın lüt-fettiği doğa harikası toprakları susuz, çorak, ormansız, ağaçsız, yaşanılmaz, havasız, kirlili bir çöplüğe döndürdün. Şehirlerini birer demir ve çimento yığınının çevirdin. Havayı, suyu, doğayı o kadar kirllettin ki birkaç nesil sonra belki de dünya insan hayatı için artık yaşanmaya uygun olmayan bir yer haline gelecek.

Yeter artık ey Avrupa, yeter! Al o iğrenç uygarlığını başına çal! Kültürünle, değerlerinle, sahte kavramlarınla nereye cehennem oluyorsan o! Yeter ki düşün insanların, nesillerin yakasından! Artık senin varlığına tahammülü kalmadı insanların, toplumların.

Dünyayı cehenneme çevirmeden, insanlığı uçurumdan yokluğa göndermeden, bu gezegeni yıkıma uğratmadan git! Artık insanların senden alacakları hiçbir şeyleri yok, hiçbir şey! Ve senin yalanlarına, sahta vaatlerine, süslü kavramlarına kanacak kimse de kalmadı.

O iğrenç, barbar uygarlığınla tarihin tozlu sayfalarında unutulma zamanın geldi, geçiyor bile...